

ODDÍLOVÝ ZPĚVNIČEK

TÁBOR 2004

TURISTICKÝ ODDÍL KLETR LIBEREC

CARODĚJNICE Z AMESBURY

1. Dmi C Dmi
Zuzana byla dívka, která žila v Amesbury,
  F C Dmi
s jasnýma očima a řečmi pánům navzdory,
  F C Dmi Ami
sousedé o ní říkali, že temná kouzla zná
 B Ami Bb C Dmi
a že se lidem vyhýbá a s ďáblem pletky má.
2. Onoho léta náhle mor dobytek zachvátil
 a pověřivý lid se na pastora obrátil,
 že znají tu moc nečistou, jež krávy zabíjí,
 a odkud ta moc vychází, to každý dobře ví.
3. Tak Zuzanu hned před tribunál předvést nechali,
 a když ji vedli městem, všichni kolem volali:
 „Už konec je s tvým řáděním, už nám neuškodíš,
 teď na své cestě poslední do pekla poletíš!“
4. Dosvědčil jeden sedlák, že zná její umění,
 ďábelským kouzlem prý se v netopýra promění
 a v noci nad krajinou létává pod černou oblohou,
 sedlákům krávy zabíjí tou mocí čarovnou.
5. Jiný zas na kříž přísahal, že její kouzla zná,
 v noci se v černou kočku mění dívka líbezná,
 je třeba jednou provždy ukončit ďábelské řádění,
 a všichni křičeli jako posedlí: „Na šibenici s ní!“
6. Spektrální důkazy pečlivě byly zváženy,
 pak z tribunálu povstal starý soudce vážený:
 „Je přece v knize psáno: nenecháš čarodějnici žít
 a před ďáblovým učením budeš se na pozoru mít!“
7. Zuzana stála krásná s hlavou hrdě vztyčenou
 a její slova zněla klenbou s tichou ozvěnou:
 „Pohrdám vámi, neznáte nic nežli samou lež a klam,
 pro tvrdost vašich srdcí jen, jen pro ni umírám!“
8. Tak vzali Zuzanu na kopec pod šibenici
 a všude kolem ní se sběhly davy běsnící,
 a ona stála bezbranná, však s hlavou vztyčenou,
 zemřela tiše samotná pod letní oblohou.

STARÁ PIVNICKOVÁ

Stará Pivničková

na jarmark sa stroja

Adim

Jaj danom danaj danom

na jarmark sa stroja

Ja ty dcero moja pozor davaj doma, jaj danom ...

Ona pozor dala zle se zachoval, jaj danom ...

Jak práh překročila syna porodila, ja danom ...

Dlúhý nůž si vzala krk mu podřezala, jaj danom ...

Na milého lúce zakopala ruce, jaj danom ...

Na milého roli zakopala nohy, jaj danom ...

Na mileho nivu zakopala hlavu. jaj danom ...

Do Kosně běžala biele groše brala, jaj danom ...

Zahrajte ně hudci za mé biele groše, jaj danom ...

Abych si užila panenskej rozkoše, jaj danom ...

Bože můj přebože co jsem udělala, jaj danom...

MÁVEJ

Ref.: Mávej, mávej, mávej, mávej, mávej, mávej jen,
nic nepomůže, že tu stojíš sama skoro celý den,
tak jen si mávej, mávej, mávej, mávej a dávej sbohem.

A
1. JÓ, nemáš, holka, páru, jakej pocit mám,
E
když prásknu do kočáru a rukou zamávám
H7
a cesta už mě zdraví a říká mi „těpic“,
E H7 E
tak tohle je to pravý, jó, já už nechci víc.

Ref.:

2. JÓ, prošlapaný boty, pingl, tulácká hůl
a na jazyku noty a pod pažema sůl
a cesta, která mluví a říká: jenom pluj,
a žlutý pero žlůví, jó, to je život můj.

R.: + tak jen si mávej, mávej, mávej, mávej a dávej sbohem ...

NOVÝ DEN

1. Já z dálky slyším zvony znít,

v jejich srdcích pulsuje krev,

vím, jak bývá těžké objevit

zlaté zrno v moři plev.
2. Mí andělé jsou hladoví
stejně tak, jako já,
marně čekám, kdo mi odpoví,
proč se život těžký zdá.
3. Jako socha, kámen bez jména
musím tady stát,
můj výkřik vrátí ozvěna
a ze zdí vane chlad.
- Ref.:
Tak pojď volat jako já, mluvit jako já,
  H
pojď zpívat jako já, ať nápěv křídla má.
4. Každý z nás už dlouho hledá brod
řekou všedních dnů,
stále slyším stejný doprovod,
slyším pláč a štěkot psů.
5. Mokrou dlaní smyju z okna prach,
kdo ví, odkud přiletěl k nám,
začne nový den a zmizí strach,
vidím to, co vidět mám.

Ref.:

JÁ S TEBOU ZÍT NEBUDU

1. Emi F#
Bylas' jak poslední hlt vína,
H7 Emi Edim H7
sladká a k ránu bolavá,
 Emi F#
za nehty výčitky a špína,
H7 Emi Edim H7
říkalas': dnešní noc je tvá.

H

- Ref.: Co my dva z lásky vlastně máme,
 Ami Edim H7
hlubokou šachtou padá zdviž, já říkám „kiš-kiš“,
 Emi F#
navrch má vždycky těžký kámen
H7 Emi Edim H7
a my jsme v koncích čím dál blíž,
 Emi Edim H7
[: a me tu ha nadži vava jaj dari dari daj. :]

2. Zejtra tě potkám za svým stínem,
neznámí známí v tramvaji,
v cukrárně kávu s harlekýnem,
hořká a sladká splývají.

Ref.:

3. Bylas' jak poslední hlt vína,
zbývá jen účet zaplatit a jít,
za nehty výčitky a špína
a trapný průchod banalit.

- R: Co my tři z lásky vlastně máme,
hlubokou šachtou padá zdviž, já říkám, kiš-kiš,
navrch má vždycky těžký kámen
a my jsme v koncích čím dál blíž,
a me tu ha

AMNESTIE

1.
Vnikl mi do bytu orangutan

Ukrad mi varič na propanbutan
 Gdim Dmi Fmi
Čeho se člověk dnes nedožije,
Cmaj7 Fmaj7 Cmaj7 Fmaj7
V ZOO je od rána amnestie.
2. Koukám jak v prádelním koši lama
Probíra se mýma košilama
Na WC míval si pracky myje
V ZOO je od rána amnestie.
3. V kuchyni huláká chameleón
že kávu pro všechny namele on
tapíří ničí tapisérie
V ZOO je od rána amnestie.
4. Je celkem zbytečné zamykat se
když letí sem zubr jak kamikatse
tohohle zas někdo zneužije
V ZOO je od rána amnestie.
5. Piraně ve vaně z těty Majky
robjí si narýchlo piraňajky
budou z ní rodinné relikvie
V ZOO je od rána amnestie.
6. S panterem v zádech a v ostrým sprintu
nějak jsem zapomněl na pointu
abych vás nesklamal tak tady je:
V ZOO je od rána amnestie.

VDOVY Z CORDOBY

1. Když jsem se vracel z Cordoby potkal jsem dvě mladé vdovy
rudé měly rety v rukou kastaněty o lásce že prý mi poví
2. Tančily mi tango žhavé pro srdce mé nedočkavé
rudé měly rety v rukou kastaněty já tušil že to je to pravé
- Ref.:

které mám srdce dát obě jsou krásné vdovy z Cordoby
3. Španělské přísloví praví že jen ten muž je ten pravý
kdo lásku štěstí ve víně hledá tak jsem jim připil na zdraví
4. Jak víno v ústech mi sládló tělo mé pozvolna sláblo
a dřív než jsem se nadál tvrdě jsem spal ze sna však volal jsem dál
- Ref.: Obě mám stejně rád která je hezčí kdo mi to poví
které mám srdce dát obě jsou krásné vdovy z Cordoby
5. Když jsem se probudil ráno myslel jsem že mám vyhráno
vezmu si tu mladší ta je hezčí s tou mi bude více dopřáno
6. Marně však hledal jsem vdovy byl tam jen lístek se slovy
kdo v lásce seňore dlouho váhá zpravidla prohrává
- Ref.: Obě mám stejně rád která je hezčí kdo mi to poví
které mám srdce dát obě jsou krásné vdovy z Cordoby